

O

คดีหมายเลขดำที่ ๘๓๗/๒๕๕๖
คดีหมายเลขแดงที่ ๕๐๙/๒๕๕๖

ศาลปกครองกลาง

วันที่ ๓๑ เดือน มีนาคม พุทธศักราช ๒๕๕๗

ระหว่าง { นางอภิมารณ์ ชำรงวิศวะ ผู้ฟ้องคดี
เทศบาลตำบลทับสะแก ผู้ถูกฟ้องคดี

เรื่อง คดีพิพาทเกี่ยวกับการกระทำละเมิดของหน่วยงานทางปกครองอันเกิดจากการใช้อำนาจตามกฎหมาย

คดีนี้ผู้ฟ้องคดีฟ้องว่า ผู้ฟ้องคดีได้รับความเดือดร้อนเสียหายจากการที่ ผู้ถูกฟ้องคดีก่อสร้างขุ้มเฉลิมพระเกียรติขนาดใหญ่มงหน้าบ้านผู้ฟ้องคดี ซึ่งตั้งอยู่บนโฉนดที่ดิน เลขที่ ๑๓๓๔ เลขที่ดิน ๑๗/๕ ตำบลทับสะแก อำเภอบ้านลาด จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ เนื้อที่ ๘.๓ ตารางวา ทางด้านทิศเหนือของที่ดินติดกับทางสาธารณประโยชน์ ด้านทิศใต้และ ทิศตะวันตกติดกับที่ดินของเอกชน ส่วนด้านทิศตะวันออกติดกับที่ดินตามโฉนดที่ดินเลขที่ ๓๘ โดยเสาชของขุ้มเฉลิมพระเกียรติมีระยะห่างจากประตูบ้านผู้ฟ้องคดีเพียง ๒ ศอก ผู้ฟ้องคดีเห็นว่า การกระทำของผู้ถูกฟ้องคดีไม่ชอบด้วยกฎหมาย ทำให้ผู้ฟ้องคดี ไม่อาจนำรถยนต์เข้าออกบริเวณบ้านได้ เมื่อฝนตกน้ำฝนจะไหลมาตามเสาชขุ้มเข้าสู่บ้าน

ผู้ฟ้องคดี เมื่อผู้ฟ้องคดีนำบ้านหลังดังกล่าวให้เช่าก็ไม่มีผู้ใดประสงค์เช่า เนื่องจากติดปัญหาเรื่องทัศนียภาพหน้าบ้าน

ขอให้ศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่งให้ผู้ถูกฟ้องคดีรื้อถอนซุ้มเฉลิมพระเกียรติหรือเสาซุ้มเฉลิมพระเกียรติออกจากบริเวณหน้าบ้านผู้ฟ้องคดี

ผู้ฟ้องคดีให้ถ้อยคำต่อศาลในชั้นไต่สวนเมื่อวันที่ ๑๕ พฤษภาคม ๒๕๕๖ สรุปได้ว่า ผู้ฟ้องคดีได้รับความเดือดร้อนเสียหายจากการที่ผู้ถูกฟ้องคดีได้ก่อสร้างซุ้มเฉลิมพระเกียรติขนาดใหญ่ โดยทำฐานต่อม่อเป็นคอนกรีตขนาดประมาณ ๔ x ๔ เมตร ตัวเสาเป็นสี่เหลี่ยมกว้างด้านละประมาณ ๓ เมตร ตั้งอยู่ด้านหน้าที่ดินผู้ฟ้องคดีบนโฉนดที่ดินเลขที่ ๓๗๒ เลขที่ดิน ๔๖ ตำบลทับสะแก อำเภอทับสะแก จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ และโฉนดที่ดินเลขที่ ๑๓๓๔ เลขที่ดิน ๑๗๕ ท้องที่เดียวกัน บนที่ดินผู้ฟ้องคดีได้ก่อสร้างอาคารคอนกรีตหลังคาสังกะสี รวม ๒ คูหา ด้านหน้ากว้างประมาณคูหาละ ๕ เมตร รวมความกว้างประมาณ ๑๐ เมตร เสาซุ้มเฉลิมพระเกียรติที่ผู้ถูกฟ้องคดีก่อสร้างห่างจากแนวเขตที่ดินผู้ฟ้องคดีประมาณ ๒ เมตร เดิมผู้ฟ้องคดีอาศัยอยู่ในบ้านดังกล่าว ต่อมา วันที่ ๕ กรกฎาคม ๒๕๓๒ ผู้ฟ้องคดีได้ย้ายไปอยู่บ้านเลขที่ ๔๗ ถนนจิตบำรุง ตำบลห้วยยอด อำเภอห้วยยอด จังหวัดตรัง จึงให้ญาติของผู้ฟ้องคดีอาศัยในบ้านดังกล่าว ประมาณปี พ.ศ. ๒๕๕๐ บ้านดังกล่าวไม่มีผู้ใดอยู่อาศัยจึงปล่อยทิ้งร้างไว้ต่อเนื่องกันมา เมื่อประมาณวันที่ ๒๕ มีนาคม ๒๕๕๖ ได้มีผู้ติดต่อเพื่อขอเช่าบ้าน ผู้ฟ้องคดีจึงให้บุคคลดังกล่าวเช่า โดยผู้เช่าได้เช่าเพื่อประกอบอาชีพค้าขายนำผลไม้ ผู้เช่าได้แจ้งให้ผู้ฟ้องคดีทราบว่า ผู้ถูกฟ้องคดีได้ก่อสร้างซุ้มเฉลิมพระเกียรติบริเวณหน้าบ้านเช่าเป็นเสาขนาดใหญ่ ทำให้ไม่สามารถจอดรถหน้าบ้านซึ่งเป็นทางเข้าออกได้สะดวกและเป็นอุปสรรคต่อการประกอบอาชีพค้าขาย นอกจากนี้ เมื่อฝนตกน้ำจะไหลเข้าบ้านผู้ฟ้องคดี ผู้ฟ้องคดีได้ทราบเหตุดังกล่าวเมื่อวันที่ ๒๕ มีนาคม ๒๕๕๖ ผู้ฟ้องคดีจึงติดต่อสอบถามผู้ถูกฟ้องคดีได้รับแจ้งจากบิดาของนายกเทศมนตรีตำบลทับสะแกว่า ซุ้มเฉลิมพระเกียรติได้ก่อสร้างไว้ก่อนที่นายกเทศมนตรีตำบลทับสะแกคนปัจจุบันจะมาดำรงตำแหน่ง จึงไม่สามารถแก้ไขให้ได้ และทราบว่าผู้เช่าบ้านผู้ฟ้องคดีได้ติดต่อไปยังผู้ถูกฟ้องคดีแต่ไม่ได้รับการแก้ไขความเดือดร้อน ผู้ฟ้องคดีเห็นว่าผู้ถูกฟ้องคดีก่อสร้างเสาซุ้มเฉลิมพระเกียรติโดยไม่ชอบด้วยกฎหมายและเหตุผล เพราะได้ก่อสร้างขนาดใหญ่เกินไป ประกอบกับ

ตำแหน่งที่วางฐานเสาก็มีขนาดใหญ่เกินไป และจุดที่ก่อสร้างใกล้ชิดกับแนวเขตที่ดินบริเวณ
หน้าบ้านผู้ฟ้องคดีมากเกินไป อันเป็นการทำละเมิดต่อผู้ฟ้องคดี ขอให้ศาลมีคำพิพากษา
หรือคำสั่งให้ผู้ถูกฟ้องคดีรื้อถอนเสาและซุ้มเฉลิมพระเกียรติออกไปภายในเวลาที่ศาล
กำหนด

ผู้รับมอบอำนาจจากผู้ถูกฟ้องคดีให้ถ้อยคำต่อศาลในวันเดียวกัน สรุปได้ว่า
ผู้ถูกฟ้องคดีได้รับอนุมัติงบประมาณจากสภาเทศบาลตำบลทับสะแกให้ก่อสร้างซุ้ม
เฉลิมพระเกียรติบริเวณหน้าบ้านผู้ฟ้องคดีและจุดอื่น ๆ รวม ๓ จุด โดยว่าจ้างบริษัทเอกชน
ก่อสร้างตามรูปแบบรายการและวงเงินที่กำหนด เริ่มก่อสร้างวันที่ ๑๐ ตุลาคม ๒๕๕๔ แล้วเสร็จ
วันที่ ๒๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๔ เสาซุ้มเฉลิมพระเกียรติสร้างด้วยคอนกรีตเสริมเหล็ก
ขนาดเส้นผ่าศูนย์กลางประมาณ ๐.๘๐ เมตร สูงประมาณ ๖ เมตร จำนวน ๒ ผัณฑ์
รวม ๒ เสา คร่อมถนนทางหลวงแผ่นดิน แต่จุดที่สร้างเสาซุ้มเฉลิมพระเกียรติทั้งสองด้าน
อยู่ในที่ดินสาธารณะประโยชน์ ซึ่งอยู่ติดกันระหว่างทางหลวงแผ่นดินกับแนวเขตที่ดินของ
ผู้ฟ้องคดี จุดที่สร้างหน้าบ้านผู้ฟ้องคดีห่างจากแนวเขตที่ดินประมาณหนึ่งเมตรเศษ
ก่อนก่อสร้างได้สอบถามประชาชนในบริเวณใกล้เคียงแล้วไม่มีผู้ใดคัดค้าน สำหรับบ้านของ
ผู้ฟ้องคดีช่วงที่ก่อสร้างเห็นว่าปิดบ้านไว้โดยตลอด ไม่มีผู้อยู่อาศัยจึงไม่ได้สอบถาม
และไม่ได้ตรวจสอบชื่อที่อยู่ผู้เป็นเจ้าของบ้าน ก่อนการก่อสร้างซุ้มเฉลิมพระเกียรติได้มีการ
รับฟังความคิดเห็นของประชาชนในบริเวณดังกล่าวแล้ว หากผู้ฟ้องคดีหรือผู้แทนผู้ฟ้องคดี
ได้อาศัยอยู่ในบ้านขณะก่อสร้างและหากมีการร้องขอ เชื่อว่าผู้ถูกฟ้องคดีอาจพิจารณาย้ายจุด
ก่อสร้างเสาซุ้มเฉลิมพระเกียรติให้ได้ กรณีที่ผู้ฟ้องคดีอ้างว่าทราบเหตุการณ์ก่อสร้างเสา
ซุ้มเฉลิมพระเกียรติเมื่อวันที่ ๒๕ มีนาคม ๒๕๕๖ นั้น เห็นว่า ผู้ฟ้องคดีควรจะได้ทราบเหตุ
ตั้งแต่ก่อนหรือในขณะที่มีการก่อสร้างซุ้มเฉลิมพระเกียรติ คือ วันที่ ๑๐ ตุลาคม ๒๕๕๔ แล้ว
เนื่องจากก่อนก่อสร้างประชาชนบริเวณดังกล่าวได้ทราบโดยทั่วกัน ทั้งยังได้มีการแจ้ง
ให้ประชาชนทราบ แต่ไม่มีผู้ใดคัดค้าน และเห็นว่าแม้ผู้ฟ้องคดีจะมีได้อาศัยอยู่ในบ้าน
แต่น่าจะมีญาติพี่น้องหรือผู้ที่ไว้วางใจคอยดูแลรักษาและรับรู้ถึงการก่อสร้างดังกล่าว
นอกจากนี้ แม้ผู้ฟ้องคดีได้ย้ายภูมิลำเนาไปอยู่ที่จังหวัดตรัง แต่การเดินทางเข้ากรุงเทพมหานคร
หรือกลับจากกรุงเทพมหานครอาจใช้เส้นทางหลวงดังกล่าวซึ่งผ่านบ้านผู้ฟ้องคดีจะต้องเห็น

เสาเข็มเฉลิมพระเกียรติดังกล่าว จึงนำเชื่อว่าระหว่างวันที่ ๑๐ ตุลาคม ๒๕๕๔ อันเป็นวันเริ่มสร้างเสาเข็มเฉลิมพระเกียรติจนถึงวันที่ ๒๕ มีนาคม ๒๕๕๖ ผู้ฟ้องคดีจะได้ทราบถึงการก่อสร้างดังกล่าวแล้ว ซึ่งในการเดินทางจากอำเภอห้วยยอด จังหวัดตรัง มายังกรุงเทพมหานคร นอกจากใช้เส้นทางหลวงที่ผ่านหน้าบ้านผู้ฟ้องคดีแล้ว ยังอาจใช้เส้นทางรถไฟและเครื่องบินได้ แต่เห็นว่าการเดินทางที่สะดวกและรวดเร็วน่าจะเป็นการใช้เส้นทางโดยรถยนต์ซึ่งผ่านบ้านของผู้ฟ้องคดี

ผู้ถูกฟ้องคดีให้การว่า การก่อสร้างเข็มเทิดพระเกียรติ สืบเนื่องในโอกาสมหามงคลเฉลิมพระชนมพรรษาพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ครบ ๗ รอบ ๘๔ พรรษา ๕ ธันวาคม ๒๕๕๔ เพื่อเทิดพระเกียรติถวายความจงรักภักดีและสำนึกในพระมหากรุณาธิคุณของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว นายกเทศมนตรีในสมัยนั้นได้เสนอญัตติเพื่อขออนุมัติจ่ายขาดจากเงินสะสมของผู้ถูกฟ้องคดี ซึ่งต้องปฏิบัติตามข้อ ๘๙ ของระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการรับเงิน การเบิกจ่ายเงิน การฝากเงิน การเก็บรักษาเงินและการตรวจเงินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๘ ในการประชุมสภาเทศบาลตำบลทับสะแก สมัยสามัญ สมัยที่ ๓ ประจำปี พ.ศ. ๒๕๕๔ สภาเทศบาลตำบลทับสะแกได้มีมติเห็นชอบอนุมัติให้จ่ายขาดเงินสะสมเป็นค่าก่อสร้างเข็มเทิดพระเกียรติ จำนวน ๓ เข็ม โดยก่อนการประชุมสภาเทศบาลตำบลทับสะแกได้มีประกาศเชิญชวนและประชาสัมพันธ์เสียงตามสายและมีหนังสือเชิญประชาชนและประธานชุมชนทั้ง ๑๐ ชุมชนที่อยู่ในเขตเทศบาลตำบลทับสะแกเข้าร่วมรับฟังการประชุมสภาเทศบาล การก่อสร้างเข็มเทิดพระเกียรติ ๓ เข็ม เริ่มก่อสร้างวันที่ ๑๐ ตุลาคม ๒๕๕๔ วงเงิน ๓,๗๕๐,๐๐๐ บาท มีห้างหุ้นส่วนจำกัด ศรีธงไทย เป็นผู้รับจ้าง เสร็จสิ้นการก่อสร้างวันที่ ๒๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๔ โดยมีรายละเอียดดังนี้ (๑) เข็มเทิดพระเกียรติพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว บริเวณทางเข้าถนนเทศบาล ๑ ขนาด ๒๕ เมตร จำนวนเงิน ๑,๙๕๖,๐๐๐ บาท (๒) เข็มเทิดพระเกียรติบริเวณทางเข้าถนนบ้านทุ่งนา ขนาด ๑๐ เมตร จำนวนเงิน ๑,๔๖๐,๐๐๐ บาท (๓) เข็มเทิดพระเกียรติแบบตั้งพื้นบริเวณเกาะกลางถนนเพชรเกษม จำนวนเงิน ๓๕๐,๐๐๐ บาท เข็มเทิดพระเกียรติที่พิพาทเป็นเข็มเทิดพระเกียรติบริเวณทางเข้าถนนเทศบาล ๑ ขนาด ๒๕ เมตร ติดกับถนนเพชรเกษม ซึ่งเป็นทางหลวงแผ่นดิน เสาเข็มเทิดพระเกียรติสร้างด้วยคอนกรีตเสริมเหล็กขนาด

เส้นผ่าศูนย์กลางประมาณ ๐.๘๐ เมตร สูงประมาณ ๖ เมตร รวม ๒ เสา ครอบถนนเทศบาล ๑ ซึ่งเป็นถนนสาธารณะประโยชน์ ควบคุมการก่อสร้างโดยผู้ว่าการกองช่างของผู้ถูกฟ้องคดี จุดที่ก่อสร้างเสาเข็มเกิดพระเกียรติดูติดกับแนวเขตที่ดินของผู้ฟ้องคดี แต่ตัวเสาเข็มเกิดพระเกียรติดูอยู่ห่างจากตัวบ้านผู้ฟ้องคดีประมาณ ๒ เมตร ที่ผู้ฟ้องคดีอ้างว่า ทางเข้าออกปกติถูกบังไม่สามารถนำรถยนต์เข้าออกได้นั้น ไม่เป็นความจริง เพราะเสาเข็มเกิดพระเกียรติดูมีความกว้างเพียงหนึ่งเมตรเศษ เมื่อเทียบกับที่ดินผู้ฟ้องคดีที่มีความกว้างประมาณ ๑๐ เมตร ผู้ฟ้องคดียังมีพื้นที่ใช้เป็นทางเข้าออกและจอดรถยนต์ได้ตามปกติหรือสามารถใช้สอยพื้นที่ในที่ดินของตนได้ประมาณ ๘ เมตรเศษ ซึ่งไม่กีดขวางหรือกระทบการดำเนินชีวิตของผู้ฟ้องคดี ประชาชนที่สัญจรไปมาก็สามารถมองเห็นตัวบ้านผู้ฟ้องคดีได้อย่างชัดเจน ที่ผู้ฟ้องคดีอ้างว่า เมื่อฝนตกน้ำจะไหลเข้าบ้านผู้ฟ้องคดี ก็ไม่เป็นความจริง เพราะการก่อสร้างเสาเข็มเกิดพระเกียรติดูมีการทำทางระบายน้ำที่ไหลลงมาจากตัวเสาให้ไหลลงท่อระบายน้ำในเขตชุมชน มิได้ก่อให้เกิดความเดือดร้อนแก่ผู้ฟ้องคดี ที่ผู้ฟ้องคดีอ้างว่า เมื่อนำบ้านให้เช่า ไม่มีคนมาเช่าก็เป็นปัญหาของผู้ฟ้องคดีเอง ซึ่งอาจเป็นเพราะสภาพบ้านผู้ฟ้องคดีชำรุดทรุดโทรม ไม่น่าอยู่อาศัย ไม่มีการบำรุงรักษาให้มีสภาพสวยงาม ไม่เกี่ยวกับเสาเข็มเกิดพระเกียรติดูที่ผู้ถูกฟ้องคดีได้ก่อสร้างขึ้น ส่วนปัญหาที่จะเกิดขึ้นกับผู้ฟ้องคดีในด้านอื่น ๆ ก็เป็นเพียงการคาดการณ์ล่วงหน้าตามความเข้าใจของผู้ฟ้องคดีเอง ที่ผู้ฟ้องคดีอ้างว่า ในขณะที่ผู้ถูกฟ้องคดีก่อสร้างเข็มเกิดพระเกียรติดู บ้านหลังดังกล่าวไม่มีผู้อยู่อาศัยและอยู่ระหว่างติดป้ายให้เช่า ผู้ฟ้องคดีไม่ทราบเรื่องการก่อสร้างเข็มเกิดพระเกียรติดูจนกระทั่งวันที่ ๒๕ มีนาคม ๒๕๕๖ เมื่อมีผู้มาติดต่อขอเช่าบ้านหลังดังกล่าว ผู้ฟ้องคดีจึงทราบว่ามีการสร้างเสาเข็มเกิดพระเกียรติดูหน้าบ้านของตน ผู้ถูกฟ้องคดีไม่เห็นด้วย เพราะไม่มีสามัญชนคนใดที่จะปล่อยบ้านของตนให้ว่างเปล่า ไม่มีผู้ดูแลเป็นเวลานานถึง ๕ - ๖ ปี แม้ผู้ฟ้องคดีจะย้ายไปอยู่จังหวัดตรังตั้งแต่วันที่ พ.ศ. ๒๕๓๒ และให้ญาติอาศัยอยู่ถึงปี พ.ศ. ๒๕๕๐ เมื่อผู้ฟ้องคดีอ้างว่าที่ดินแปลงดังกล่าวเป็นมรดกตกทอดมาจากปู่ย้าสร้างมาร่วม ๔๐ ปี ย่อมแสดงให้เห็นว่า ผู้ฟ้องคดีน่าจะมีความรู้หรือคนใกล้ชิดดูแลบ้านหลังดังกล่าวและติดต่อกับผู้ฟ้องคดีตลอดเวลา อีกทั้งก่อนสร้างเข็มเกิดพระเกียรติดู ประธานชุมชน ประชาชนในชุมชนและบริเวณใกล้เคียงต่างรับทราบและไม่มีผู้ใดคัดค้านว่าได้รับความเดือดร้อนจากการกระทำดังกล่าวจนถึง

ปัจจุบัน จึงไม่น่าเชื่อว่าผู้ฟ้องคดีจะไม่ทราบเรื่องการก่อสร้างซุ้มเกิดพระเกียรติ เพราะการ
สร้างซุ้มเกิดพระเกียรติก่อสร้างแล้วเสร็จตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๕๔ แม้ผู้ฟ้องคดีอาจปล่อยทิ้งร้าง
บ้านหลังดังกล่าวตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๕๐ จริง การที่ผู้ฟ้องคดีย้ายไปอยู่จังหวัดตรัง แต่การเดินทาง
เข้ากรุงเทพมหานครหรือกลับจากกรุงเทพมหานคร หากผู้ฟ้องคดีใช้เส้นทางผ่านถนนเพชรเกษม
เมื่อผ่านบ้านผู้ฟ้องคดีจะต้องมองเห็นเสาซุ้มเกิดพระเกียรติที่หน้าบ้านผู้ฟ้องคดี โดยปกติ
ของวิญญูชนทั่วไปเมื่อเดินทางผ่านบ้านตนก็ต้องเข้ามาตรวจตราดูแลทรัพย์สินของตน
ตลอดเวลา จึงน่าจะเชื่อว่าผู้ฟ้องคดีทราบเรื่องการก่อสร้างซุ้มเกิดพระเกียรติตลอดเวลาตั้งแต่
เริ่มก่อสร้างเมื่อปี พ.ศ. ๒๕๕๔ แต่มิได้ทักท้วงหรือร้องทุกข์ต่อนายกเทศมนตรี กลับปล่อยเวลา
ล่วงเลยมา ๑ ปีเศษ หากมีการทักท้วงหรือมีการร้องเรียนจากประชาชนหรือผู้ฟ้องคดีตั้งแต่
ก่อนก่อสร้าง ผู้ถูกฟ้องคดีอาจระงับการก่อสร้างซุ้มหรือย้ายที่ก่อสร้างหรือปรับเปลี่ยนแบบแปลน
ของขนาดเสาซุ้มเกิดพระเกียรติให้เหมาะสม เพื่อมิให้เกิดความเดือดร้อนหรือผลกระทบ
แก่ประชาชนได้ ซุ้มเกิดพระเกียรติเป็นทรัพย์สินของทางราชการก่อสร้างด้วยงบประมาณ
จำนวนมาก หากต้องรื้อถอนซุ้มเกิดพระเกียรติอาจต้องสิ้นเปลืองงบประมาณของทางราชการ
โดยใช้เหตุ เนื่องจากเป็นสิ่งก่อสร้างขนาดใหญ่ และก่อให้เกิดความเสียหายต่อผู้ถูกฟ้องคดี
ซึ่งไม่คุ้มกับประโยชน์ที่จะได้รับหลังการรื้อถอน อีกทั้งผู้ฟ้องคดีไม่ได้มีหนังสือร้องทุกข์ต่อ
ผู้ถูกฟ้องคดีเพื่อบรรเทาความเดือดร้อนเบื้องต้นก่อนฟ้องคดี การที่ผู้ฟ้องคดีนำคดีมาฟ้อง
ต่อศาลจึงเป็นการไม่ปฏิบัติตามขั้นตอนของการฟ้องคดี ขอให้ศาลพิพากษายกฟ้อง

ผู้ฟ้องคดีคัดค้านคำให้การว่า ที่ผู้ถูกฟ้องคดีอ้างว่าผู้ถูกฟ้องคดีได้มีหนังสือ
เชิญประชาชนเข้าร่วมฟังการประชุมนั้น ในเอกสารดังกล่าวมิได้แจ้งหัวข้อการประชุม ประชาชน
จึงไม่ทราบว่าผู้ถูกฟ้องคดีจะให้ไปฟังการประชุมเรื่องอะไร และมีความสำคัญหรือผลกระทบ
ต่อประชาชนอย่างไร หนังสือเชิญที่ผู้ถูกฟ้องคดีอ้างเปรียบเสมือนการเรียกประชุมทั่วไป
ประชาชนย่อมไม่ให้ความสนใจเท่าที่ควร เนื่องจากสภาเทศบาลทั่วประเทศมีการออกหนังสือ
ประเภทนี้เป็นปกติอยู่แล้ว หากผู้ถูกฟ้องคดีจะให้ข้อมูลแก่ประชาชนก็ต้องแจ้งว่าให้มารับฟัง
หรือเสนอข้อคิดเห็นเรื่องที่มีความสำคัญต่อประชาชน นอกจากนี้ ในการประชุมไม่ได้
กล่าวถึงผลกระทบและความเหมาะสมของการกำหนดที่ตั้งของเสาซุ้มเฉลิมพระเกียรติ ไม่มี
แม้บันทึกการประชุมว่ากรรมการเทศบาลเสนอตั้งเสาที่ใด เพราะเหตุใด มีเพียงการเสนอว่า

จะขอเงินมาสร้างเสาเข็มเฉลิมพระเกียรติ แต่ไม่มีการอภิปรายซักถาม ซึ่งผิดวิสัยของการประชุม
 ที่ผู้ถูกฟ้องคดีอ้างว่า เสากว้างเพียงหนึ่งเมตรเศษนั้น ไม่เป็นความจริง หากจะพิจารณาเรื่อง
 ผลกระทบของเสาเข็มต้องพิจารณาความกว้างของฐานเสา รวมถึงระยะห่างจากเขตแดน
 ที่เสาบังหน้าบ้านผู้ฟ้องคดี เพราะเป็นผลกระทบที่เกิดขึ้นจริงว่าโครงสร้างเสาทั้งหมด
 รวมทั้งวิธีการติดตั้งสร้างปัญหาและผลกระทบมากเพียงพอต่อผู้อยู่อาศัยและทรัพย์สินของ
 ผู้ฟ้องคดี ไม่ใช่กล่าวเฉพาะขนาดความกว้างของลำตัวเสา เพราะการสร้างเสาต้องมีฐาน
 ซึ่งถือเป็นโครงสร้างเดียวกันของเสา และการวางตำแหน่งฐานเสาทำให้มีขอบเขตการบดบัง
 พื้นที่ได้กว้างกว่าขนาดเส้นผ่าศูนย์กลางของลำตัวเสาและฐานรากรวมกัน ที่ผู้ถูกฟ้องคดีอ้างว่า
 ได้ทำวางระบายน้ำลงมาจากตัวเสา ก็ไม่เป็นความจริง เพราะจากรูปถ่ายที่ผู้ฟ้องคดีถ่ายไว้
 แสดงชัดเจนว่าไม่มีวางระบายน้ำลงมาจากตัวเสา ไม่ว่าทางด้านหน้าหรือด้านหลังของเสา
 มีเพียงวางระบายน้ำริมถนนที่ทำให้ให้น้ำบนพื้นดินไหลลงสู่ระบายน้ำสาธารณะได้เท่านั้น
 ที่ผู้ถูกฟ้องคดีอ้างว่า เสาเข็มไม่ได้สร้างความเสียหายแก่ผู้ฟ้องคดีนั้น เห็นว่า เนื่องจากบ้าน
 ผู้ฟ้องคดีตั้งอยู่ริมถนนสาธารณะ ซึ่งเป็นทำเลที่สามารถค้าขายได้ เพราะบ้านสองห้องนี้
 สร้างเมื่อประมาณปี พ.ศ. ๒๕๑๓ โดยช่วงก่อนนั้นไม่กี่ปี มารดาและผู้ฟ้องคดีก็ค้าขาย
 โดยตั้งเป็นร้านจำหน่ายสินค้าอุปโภคบริโภค และเป็นร้านขายอาหาร ซึ่งโครงสร้างของบ้าน
 ในปัจจุบันยังคงเป็นโครงสร้างสมัยดั้งเดิมทั้งสิ้น และผู้อยู่อาศัยต่อ ๆ มาจนถึงผู้เข้า
 คนปัจจุบันก็ยังใช้บ้านหลังนี้ประกอบอาชีพค้าขาย นอกจากนี้ ก่อนมีการก่อสร้างเสาเข็ม
 ได้มีตัวแทนจัดหาสถานที่สร้างซูเปอร์มาร์เก็ตของบริษัท Seven Eleven และบริษัท
 สหพัฒนพิบูลย์ จำกัด มาติดต่อ ซึ่งทั้งสองบริษัทแสดงความสนใจจะสร้างซูเปอร์มาร์เก็ต
 ในพื้นที่ดังกล่าว จึงเห็นว่าพื้นที่บ้านผู้ฟ้องคดีสามารถใช้บริเวณหน้าบ้านทำการค้าได้
 ดังนั้น มูลค่าทรัพย์สินของผู้ฟ้องคดีจึงไม่มีความเกี่ยวข้องกับสภาพบ้านเป็นหลัก แต่มูลค่า
 ทรัพย์สินของผู้ฟ้องคดีมีความสัมพันธ์กับทำเลที่ตั้งของทรัพย์สินซึ่งเหมาะสมแก่การ
 ประกอบกิจการค้า เพราะทั้งสองบริษัทข้างต้นจะต้องรื้อบ้านผู้ฟ้องคดีเพื่อก่อสร้างอาคารใหม่
 โดยมีได้ใช้ตัวบ้านผู้ฟ้องคดีในการประกอบกิจการ ผู้เข้าคนปัจจุบันก็ตั้งขายสินค้าหน้าบ้าน
 ด้านขวามือของบ้านอีกหลังที่ไม่มีเสาตั้งอยู่หน้าบ้าน เห็นได้ว่า บ้านผู้ฟ้องคดีสามารถเปิด
 ร้านขายของได้ แสดงว่าเป็นบริเวณที่มีคนสัญจรไปมา เพียงแต่ไม่สามารถตั้งขายสินค้าด้าน

ที่มีเสียบ้างได้ ทั้งที่แต่เดิมผู้ฟ้องคดีหรือผู้อยู่อาศัยสามารถใช้พื้นที่ทั้งสองบ้านเพื่อค้าขายได้ ที่ผู้ถูกฟ้องคดีอ้างว่า ผู้ฟ้องคดีน่าจะมีความผิดที่สามารถติดต่อผู้ฟ้องคดีได้นั้น ผู้ฟ้องคดีมีญาติห่าง ๆ ชื่อ นายชูศักดิ์ แสงนิล ซึ่งเป็นกรรมการสภาเทศบาลตำบลทับสะแก และได้ลงชื่อเข้าประชุมของผู้ถูกฟ้องคดี นายชูศักดิ์เคยติดต่อกับบิดาผู้ฟ้องคดีย่อมต้องมีเบอร์โทรศัพท์ของบิดาและมารดาผู้ฟ้องคดี เพราะทั้งสองอาศัยอยู่บ้านเดียวกันที่จังหวัดตรัง ทั้งนายชูศักดิ์ยังเคยนำรถยนต์ไปจอดบริเวณหน้าบ้านผู้ฟ้องคดีตรงที่เสาดังอยู่ แสดงให้เห็นว่านายชูศักดิ์ทราบมาตั้งแต่วันที่ที่มีการประชุมว่าจะมีการก่อสร้างเสาชุ้มหน้าบ้านผู้ฟ้องคดีและเชื่อว่านายชูศักดิ์สามารถติดต่อผู้ฟ้องคดีได้ เหตุใดจึงไม่ติดต่อผู้ฟ้องคดี หรือผู้ถูกฟ้องคดีจะอาศัยช่วงเวลาที่ไม่มีคนอยู่ในบ้านผู้ฟ้องคดีเพื่อติดตั้งเสาชุ้มตามอำเภอใจ เพราะไม่มีคนรู้เห็น หากนายชูศักดิ์จะอ้างว่าไม่เคยรู้จักผู้ฟ้องคดี หรือไม่เคยติดต่อผู้ฟ้องคดีมาก่อนก็ขอให้แจ้งให้ศาลทราบ หากนายชูศักดิ์จะอ้างว่าไม่ทราบจุดที่ตั้งเสาก็หมายความว่า การกำหนดจุดติดตั้งเสากะทำโดยพลการ ไม่มีการเห็นชอบจากผู้ถูกฟ้องคดีซึ่งเป็นไปได้ยาก เพราะการทำสัญญาจ้างต้องมีรายละเอียดว่าจะก่อสร้างเสาบริเวณใด และต้องมีเจ้าหน้าที่ฝ่ายโยธาของผู้ถูกฟ้องคดีตรวจสอบ ที่ผู้ถูกฟ้องคดีอ้างว่า ชาวบ้านรับทราบการก่อสร้างและไม่มีการคัดค้านนั้น เห็นว่า เสดังกล่าวบังหน้าบ้านผู้ฟ้องคดีเพียงคนเดียว คนที่เสียหายมีเพียงผู้ฟ้องคดีคนเดียว จึงไม่ใช่เรื่องแปลกที่ชาวบ้านจะไม่คัดค้านการก่อสร้างเสาชุ้ม ที่ผู้ถูกฟ้องคดีอ้างว่า การก่อสร้างเสาชุ้มไม่มีปัญหา สามารถพิสูจน์ได้โดยแจ้งให้ผู้อยู่อาศัยข้างบ้านผู้ฟ้องคดีทราบว่ามีการย้ายเสาไปไว้หน้าบ้านของบ้านข้างเคียงแล้วดูว่าคนอื่นจะเดือดร้อนคัดค้านหรือไม่ ถ้าไม่คัดค้านก็สามารถย้ายได้ทันที ส่วนที่อ้างว่าการเดินทางจากจังหวัดตรังเข้ากรุงเทพมหานครต้องผ่านถนนเพชรเกษม ผู้ฟ้องคดีจึงต้องรับรู้ว่าการสร้างเสาชุ้มนั้น เห็นว่าผู้ถูกฟ้องคดีอ้างโดยขาดข้อมูลและข้อเท็จจริงสนับสนุน เรื่องนี้สามารถนำสืบจากเพื่อนบ้านข้างเคียงที่จังหวัดตรังได้ว่า ผู้ฟ้องคดีและสามีซึ่งมีอายุ ๖๙ ปี และ ๗๒ ปี ตามลำดับ ไม่ได้เดินทางไปกรุงเทพมหานครในช่วง ๒ ปีที่ผ่านมา เพราะผู้ฟ้องคดีและสามีเป็นผู้สูงวัย ไม่นิยมเดินทางไกล ถ้าจะเดินทางก็ไปพบแพทย์ที่โรงพยาบาลสงขลานครินทร์ อำเภอหาดใหญ่เท่านั้น โดยนิสัยของคนต่างจังหวัดมักไม่นิยมเดินทางไปกรุงเทพมหานคร และผู้ถูกฟ้องคดีมีความรู้ด้านการเดินทางจากกรุงเทพมหานคร - ตรัง น้อยเกินไป และขาดประสบการณ์

การเดินทางจริง เนื่องจากมีเหตุผลหลายข้อที่คนภาคใต้ไม่นิยมเดินทางโดยรถยนต์ เพราะมักเกิดอุบัติเหตุ อีกทั้งมีการปล้นกันบ่อยครั้งในเส้นทางเดินทางภาคใต้ เมื่อเปรียบเทียบกับการเดินทางโดยรถไฟ เป็นเหตุให้รถไฟได้รับความนิยมมากกว่า ปัจจุบันคนภาคใต้รวมทั้งบิดาและมารดาผู้ฟ้องคดีนิยมโดยสารโดยเครื่องบินมากขึ้น เพราะสะดวกรวดเร็ว ใช้เวลาเพียง ๒ ชั่วโมง และค่าโดยสารเครื่องบินในปัจจุบันไม่แตกต่างจากค่าโดยสารรถไฟปรับอากาศ สาเหตุที่ผู้ฟ้องคดีใช้รถไฟในการเดินทางระยะไกล และไม่ใช้รถยนต์เป็นพาหนะ เนื่องจากบ้านผู้ฟ้องคดีตั้งอยู่ใกล้สถานีรถไฟห้วยยอด จังหวัดตรัง ประมาณ ๑๐๐ - ๑๕๐ เมตร สามารถเดินเท้าจากบ้านผู้ฟ้องคดีไปยังสถานีรถไฟห้วยยอด ได้อย่างสะดวก ทั้งผู้ถูกฟ้องคดีรับว่า เสาชุ้มเป็นสิ่งก่อสร้างขนาดใหญ่ ใช้งบประมาณจำนวนมาก หากรื้อถอนจะสิ้นเปลืองมาก แสดงให้เห็นว่า ผู้ถูกฟ้องคดีรับว่าเสามีขนาดใหญ่จริง เพราะเสาดันเดียวใช้งบประมาณกว่าล้านบาท เสาชุ้มเป็นสิ่งปลูกสร้างถาวร สร้างด้วยคอนกรีตเสริมเหล็ก มีอายุใช้งานมากกว่า ๒๐ ปี หมายความว่า ผู้ฟ้องคดีต้องทนทุกข์อีก ๒๐ - ๓๐ ปี เพราะเสาบังหน้าบ้าน ซึ่งไม่เป็นกรรมแก่ผู้ฟ้องคดี ผู้ฟ้องคดีมีบ้านหน้ากว้าง ๒ หลัง หากมองจากถนนเพชรเกษมจะเห็นเพียงหลังเดียว เพราะอีกหลังโดนเสาบังทำให้มูลค่าทรัพย์สินลดลง สามารถใช้งานได้หลังเดียว เดิมผู้ฟ้องคดีใช้พื้นที่หน้าบ้านสำหรับเข้าออกของยานพาหนะได้ทั้งสองหลัง แต่เมื่อมีเสาบังหน้าบ้านก็ไม่สามารถนำรถยนต์เข้าออกบ้านหลังที่มีเสาบังได้ หากแบ่งขายทรัพย์สินเป็นสองห้อง เกรงว่าจะไม่มีใครซื้อบ้านหลังที่มีเสาบัง เนื่องจากมีทัศนียภาพไม่งดงาม ส่วนกรณีความเสี่ยงจากการที่เสอาจล่มมีหลายสาเหตุ เช่น ภัยธรรมชาติ พายุ น้ำท่วม หรือการก่อสร้างไม่ได้มาตรฐาน หากเกิดกรณีเสาจล่ม ใครจะรับผิดชอบ

ผู้ถูกฟ้องคดีให้การเพิ่มเติมว่า เนื่องจากผู้บริหารคนปัจจุบันของผู้ถูกฟ้องคดี เพิ่งเข้ารับตำแหน่งเมื่อวันที่ ๑๕ เมษายน ๒๕๕๕ จึงไม่สามารถทราบได้ว่าในการประชุมสภาเทศบาลตำบลทับสะแก สมัยที่ ๓ ประจำปี พ.ศ. ๒๕๕๔ มีการกล่าวถึงผลกระทบในการสร้างชุ้มเกิดพระเกียรติหรือไม่ เพราะเนื้อหาบางตอนอาจไม่ได้บันทึกไว้ในรายงานการประชุม จึงขอให้เรียกบุคคลหรือสมาชิกสภาเทศบาลตำบลทับสะแกหรือนายกเทศมนตรีในสมัยนั้นชี้แจงข้อมูลต่าง ๆ เพื่อประกอบการพิจารณาคดี นอกจากนี้ สภากำนันผู้ฟ้องคดีเป็นบ้านแถว มองจากภายนอกและสภาพความเป็นจริงมี ๒ คูหา แต่ลักษณะภายในเป็น

บ้านอยู่อาศัยที่สามารถเชื่อมต่อกันได้โดยมีผนังกันบางส่วนเท่านั้น ผู้ฟ้องคดีอ้างว่า ความกว้างของบ้าน ๑ คูหา เท่ากับ ๔.๖๕ เมตร แสดงว่าความกว้างทั้งหมดของบ้านเท่ากับ ๙.๓๐ เมตร ชุมเกิดพระเกียรติที่สร้างขึ้นหน้าบ้านผู้ฟ้องคดีสร้างครอบบริเวณทางเข้า ถนนเทศบาล ๑ ซึ่งเป็นทางสาธารณะที่ประชาชนใช้สัญจรร่วมกันมีความกว้าง ๒๕ เมตร แต่หลังจากการสำรวจพื้นที่บริเวณทางเข้าถนนเทศบาลมีพื้นที่จำกัดและมีสิ่งปลูกสร้างของประชาชน จึงเปลี่ยนแปลงโครงสร้างชุมเกิดพระเกียรติจากเดิมลดลงเหลือขนาด ๑๘.๗๐ เมตร ประกอบด้วยเสา ๒ ต้น และโครงสร้างสำหรับประติมากรรม ไฟเบอร์กลาส ซึ่งเสาแต่ละต้นมีฐานรองรับตัวเสากว้างและยาวต้นละ ๓ x ๒.๕๐ เมตร ตัวเสากว้างด้านละ ๑ เมตร โดยชุมเกิดพระเกียรติตั้งอยู่มุมที่ดินผู้ฟ้องคดีในลักษณะแนวเฉียง ทำให้พื้นที่ ส่วนหนึ่งของตัวบ้านผู้ฟ้องคดีถูกบังเพียง ๑ เมตร ซึ่งหน้าบ้านผู้ฟ้องคดียังมีว่างสำหรับ ใช้ประโยชน์ประมาณ ๓.๖๕ เมตร เมื่อมองจากบริเวณทางเข้าสี่แยกกับสะพานจะมองเห็น ตัวบ้านผู้ฟ้องคดีทั้ง ๒ คูหาได้อย่างชัดเจน การก่อสร้างชุมเกิดพระเกียรติได้มีการสร้าง รางระบายน้ำอยู่ด้านล่างของตัวเสาเพื่อป้องกันมิให้น้ำไหลลงบ้านผู้ฟ้องคดี ดังนั้น เมื่อฝนตก น้ำฝนมิได้ไหลลงบ้านผู้ฟ้องคดีตามที่อ้าง ที่ผู้ฟ้องคดีอ้างว่า เมื่อนำบ้านออกให้เขาก็ไม่มี ผู้ใดเช่า เพราะไม่สามารถทำการค้าได้ เนื่องจากมีเสาชุมเกิดพระเกียรติบังหน้าบ้าน เห็นว่า ปัจจุบันยังมีผู้เช่าบ้านผู้ฟ้องคดีอยู่ โดยผู้เช่าบ้านของผู้ฟ้องคดียังประกอบกิจการ ค้าขายได้ตามปกติทั้งกลางวันและกลางคืน แสดงให้เห็นว่ามีได้มีผลกระทบต่อการประกอบ อาชีพค้าขาย หรือส่งผลกระทบใดต่อผู้ฟ้องคดี หากเสาชุมเกิดพระเกียรติบังหน้าบ้าน ผู้ฟ้องคดีเป็นเหตุให้เกิดทัศนียภาพที่ไม่งดงามตามที่อ้างจริง ผู้เช่าบ้านของผู้ฟ้องคดีคง ไม่สามารถจำหน่ายสินค้าต่าง ๆ ได้ทั้งในเวลากลางวันและกลางคืน ผู้ฟ้องคดียอมรับว่า มีญาติห่าง ๆ ชื่อ นายชูศักดิ์ แสงนิล ดำรงตำแหน่งกรรมการสภาเทศบาลตำบลทับสะแก และได้เข้าประชุมสภาสมาชิกสามัญ สมัยที่ ๓ ประจำปี พ.ศ. ๒๕๕๔ ทั้งยังเคยติดต่อและมีเบอร์โทรศัพท์ของบิดาผู้ฟ้องคดี แสดงให้เห็นว่า ในขณะที่ผู้ฟ้องคดีไม่ได้อาศัยอยู่ในบ้าน นายชูศักดิ์ย่อมต้องติดต่อกับบิดาของผู้ฟ้องคดีตลอดทั้งก่อนและหลังสร้างชุมเกิดพระเกียรติ เพราะบ้านนายชูศักดิ์อยู่ตรงข้ามกับบ้านผู้ฟ้องคดี เป็นไปได้หรือไม่ที่นายชูศักดิ์จะไม่เคย แจ้งเรื่องดังกล่าวให้บิดาผู้ฟ้องคดีทราบ หรือหากศาลต้องการข้อมูลเพิ่มเติมขอให้ศาล

เรียกบุคคลดังกล่าวชี้แจงข้อเท็จจริงต่อศาล ที่ผู้ฟ้องคดีอ้างว่า ผู้ถูกฟ้องคดีอาศัยช่วงเวลาที่ไม่มีคนอยู่ในบ้านลักลอบติดตั้งเสาเข็มเกิดพระเกียรติตามอำเภอใจนั้น ไม่ถูกต้อง เพราะเข็มเกิดพระเกียรติเป็นสิ่งก่อสร้างที่ใช้เวลาในการก่อสร้าง ไม่สามารถก่อสร้างให้เสร็จภายในเวลาอันสั้น และเป็นสิ่งก่อสร้างที่ประชาชนทั่วไปมองเห็นได้อย่างชัดเจน ดังนั้น การก่อสร้างเข็มเกิดพระเกียรติจึงมิใช่การลักลอบติดตั้งโดยพลการ โดยปราศจากความยินยอมของพื้นที่ข้างเคียง และการก่อสร้างเข็มเกิดพระเกียรติอีก ๒ เข็ม คือ บริเวณทางเข้าบ้านทุ่งนา และเข็มเกิดพระเกียรติแบบตั้งพื้นบริเวณเกาะกลางถนนเพชรเกษม ทั้ง ๓ เข็มได้ก่อสร้างในระยะเวลาเดียวกัน อนึ่ง บ้านผู้ฟ้องคดีเป็นบ้านแถวและมีชายคามุงด้วยสังกะสียื่นออกมาจากตัวบ้านเพื่อวางจำหน่ายสินค้าโดยอยู่ห่างจากแนวเขตถนนสาธารณะเพียง ๕๐ เซนติเมตร ซึ่งตามมาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ ประกอบข้อ ๓๖ ของกฎกระทรวง ฉบับที่ ๕๕ (พ.ศ. ๒๕๕๓) ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ กำหนดว่า บ้านแถวต้องมีที่ว่างด้านหน้าระหว่างรั้วหรือแนวเขตที่ดินกับผนังอาคารกว้างไม่น้อยกว่า ๓ เมตร และต้องมีที่ว่างด้านหลังอาคารระหว่างรั้วหรือแนวเขตที่ดินกับผนังอาคารกว้างไม่น้อยกว่า ๒ เมตร และข้อ ๕๑ กำหนดว่า อาคารที่ก่อสร้างหรือดัดแปลงใกล้ถนนสาธารณะที่มีความกว้างน้อยกว่า ๖ เมตร ให้ร่นแนวอาคารห่างจากกึ่งกลางถนนสาธารณะอย่างน้อย ๓ เมตร... (๒) ถ้าถนนสาธารณะนั้นมีความกว้างตั้งแต่ ๑๐ เมตรขึ้นไป แต่ไม่เกิน ๒๐ เมตร ให้ร่นแนวอาคารห่างจากเขตถนนสาธารณะอย่างน้อย ๑ ใน ๑๐ ของความกว้างของถนนสาธารณะ และคำว่า "ที่ว่าง" หมายความว่า พื้นที่อันปราศจากหลังคาหรือสิ่งก่อสร้างปกคลุม ซึ่งพื้นที่ดังกล่าวอาจจะจัดให้เป็นบ่อน้ำ สระว่ายน้ำ บ่อพักน้ำเสียที่พิกมูลฝอย ที่พักรวมมูลฝอย หรือที่จอดรถที่อยู่ภายนอกอาคารก็ได้ และให้หมายความรวมถึงพื้นที่ของสิ่งก่อสร้างหรืออาคารที่สูงจากระดับพื้นดินไม่เกิน ๑.๒๐ เมตร และไม่มีหลังคาและสิ่งก่อสร้างปกคลุมเหนือระดับนั้น หากผู้ฟ้องคดีก่อสร้างบ้านโดยคำนึงถึงระยะการถอยร่นจากถนนสาธารณะตามพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ และกฎกระทรวงดังกล่าว ก็จะทำให้บ้านของผู้ฟ้องคดีมีพื้นที่ว่างสำหรับประกอบการค้าขายและมีทางเข้าออก รวมถึงสถานที่จอดรถ และผู้คนสัญจรไปมาก็สามารถมองเห็นบ้านผู้ฟ้องคดีได้อย่างชัดเจน ผู้ถูกฟ้องคดีรับว่า การก่อสร้างเข็มเกิดพระเกียรติทั้ง ๓ เข็ม เพื่อถวาย

ความจงรักภักดีและสำนึกในพระมหากรุณาธิคุณของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ครบ ๗ รอบ ๘๔ พรรษา และเป็นทรัพย์สินของทางราชการก่อสร้างด้วยงบประมาณจำนวนมาก เพราะชำรุดทรุดโทรมในประเทศไทยโดยทั่วไปประกอบด้วยเสา ๒ ต้น ไม่ได้หมายความว่า เสาชำรุดทรุดโทรมแต่เพียงเสาเดียวใช้งบประมาณกว่าล้านบาทอย่างที่ ผู้ฟ้องคดีอ้าง หากต้องรื้อถอนชำรุดทรุดโทรมเสาเดียวอาจต้องสิ้นเปลืองงบประมาณของ ทางราชการโดยใช้เหตุ

ศาลออกนั่งพิจารณาคดีเมื่อวันที่ ๕ มีนาคม ๒๕๕๗ โดยได้รับฟังสรุป ข้อเท็จจริงของตุลาการเจ้าของสำนวน และคำชี้แจงด้วยวาจาประกอบคำแถลงการณ์ เป็นหนังสือของตุลาการผู้แถลงคดี ลงวันที่ ๒๙ มกราคม ๒๕๕๗ ด้วยแล้ว

ศาลได้ตรวจพิจารณาเอกสารทั้งหมดในสำนวนคดี กฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ ฯลฯ ที่เกี่ยวข้องประกอบแล้ว

ข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า ผู้ฟ้องคดีเป็นเจ้าของกรรมสิทธิ์ที่ดิน ๒ แปลง ตามโฉนดที่ดินเลขที่ ๓๗๒ เลขที่ดิน ๔๖ ตำบลทับสะแก อำเภอทับสะแก จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ เนื้อที่ ๑๑๒ ตารางวา และโฉนดที่ดินเลขที่ ๑๓๓๔ เลขที่ดิน ๑๗๕ ท้องที่เดียวกัน เนื้อที่ ๘.๓ ตารางวา บนที่ดินดังกล่าวมีสิ่งปลูกสร้างเป็นอาคารคอนกรีตหลังคาสังกะสีปลูกอยู่ ๒ หลัง ผู้ฟ้องคดีได้รับความเดือดร้อนจากการก่อสร้างชำรุดทรุดโทรมของผู้ถูกฟ้องคดี ที่บดบังหน้าบ้านบนโฉนดที่ดินเลขที่ ๑๓๓๔ ผู้ถูกฟ้องคดีเป็นหน่วยงานทางปกครอง ส่วนท้องถิ่นได้รับการยกฐานะเป็นเทศบาลตำบลตามพระราชบัญญัติเปลี่ยนแปลงฐานะของ สุขาภิบาลเป็นเทศบาล พ.ศ. ๒๕๔๒ นายกเทศมนตรีตำบลทับสะแกได้มีหนังสือ ที่ ปช ๖๑๓๐๔/๐๖๐๖ ลงวันที่ ๑๐ สิงหาคม ๒๕๕๔ ถึงประธานสภาเทศบาลตำบลทับสะแก เพื่อเสนอญัตติขออนุมัติจ่ายขาดเงินสะสมในการก่อสร้างชำรุดทรุดโทรมผู้ถูกฟ้องคดีจำนวน ๓ โครงการ ประธานสภาเทศบาลตำบลทับสะแกได้มีหนังสือลงวันที่ ๑๐ สิงหาคม ๒๕๕๔ ถึงปลัดเทศบาลเพื่อขอความร่วมมือช่วยปิดประกาศและประชาสัมพันธ์เสียงตามสาย เพื่อเชิญชวนประชาชนในเขตเทศบาลเข้าร่วมรับฟังการประชุมสภาเทศบาลในวันที่ ๑๕ สิงหาคม ๒๕๕๔ และได้มีหนังสือที่ ๘/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๑๐ สิงหาคม ๒๕๕๔ ถึงประธานชุมชนทั้ง ๑๐ ชุมชน เพื่อเชิญเข้าร่วมรับฟังการประชุมในวันดังกล่าว ต่อมา ในการประชุมสภาเทศบาล ตำบลทับสะแก สมัยสามัญ สมัยที่ ๓ ประจำปี พ.ศ. ๒๕๕๔ เมื่อวันที่ ๑๕ สิงหาคม ๒๕๕๔

ที่ประชุมมีมติเห็นชอบให้จ่ายขาดเงินสะสมเพื่อก่อสร้างซุ้มเทิดพระเกียรติ ๓ โครงการ คือ (๑) ซุ้มเทิดพระเกียรติพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวบริเวณทางเข้าถนนเทศบาล ๑ ขนาด ๒๕ เมตร (๒) ซุ้มเทิดพระเกียรติบริเวณทางเข้าถนนบ้านทุ่งนาขนาด ๑๐ เมตร (๓) ซุ้มเทิดพระเกียรติแบบตั้งพื้นบริเวณเกาะกลางถนนเพชรเกษม จากนั้น ผู้ถูกฟ้องคดีได้ทำสัญญาจ้างเลขที่ ๑/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๑๐ ตุลาคม ๒๕๕๕ ว่าจ้าง ห้างหุ้นส่วนจำกัด ศรีธงไทย ก่อสร้างซุ้มเทิดพระเกียรติ วงเงิน ๓,๗๕๐,๐๐๐ บาท ตั้งแต่วันที่ ๑๐ ตุลาคม ๒๕๕๕ ถึงวันที่ ๒๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๕ ซุ้มเทิดพระเกียรติพิพาทอยู่บริเวณทางเข้าถนนเทศบาล ๑ คู่กรณีทั้งสองฝ่ายรับกันว่า เสาซุ้มเทิดพระเกียรติอยู่ห่างจากแนวเขตที่ดินผู้ฟ้องคดีประมาณ ๑ - ๒ เมตร เสาซุ้มเทิดพระเกียรติสร้างด้วยคอนกรีตเสริมเหล็กขนาดเส้นผ่าศูนย์กลางประมาณ ๐.๘๐ เมตร สูงประมาณ ๖ เมตร รวม ๒ เสา ครอบถนนเทศบาล ๑ ซึ่งเป็นถนนสาธารณะประโยชน์ เดิมผู้ฟ้องคดีอาศัยอยู่ในบ้านหลังดังกล่าว ปัจจุบันผู้ฟ้องคดีย้ายไปอยู่ที่จังหวัดศรีสะเกษ ปี พ.ศ. ๒๕๓๒ ผู้ฟ้องคดีจึงให้ญาติอาศัยในบ้านหลังดังกล่าว ประมาณปี พ.ศ. ๒๕๕๐ ไม่มี ผู้ใดอาศัยในบ้านจึงปล่อยให้ร้างไว้ จนกระทั่งวันที่ ๒๕ มีนาคม ๒๕๕๖ มีผู้มาติดต่อ ขอเช่าบ้านผู้ฟ้องคดีจึงทราบจากผู้เช่าว่ามีเสาซุ้มเทิดพระเกียรติกีดขวางหน้าบ้าน ทำให้ผู้ฟ้องคดี ไม่อาจนำรถยนต์เข้าออกบริเวณบ้านได้ และนำฝนจากเสาซุ้มพิพาทไหลเข้าบ้านผู้ฟ้องคดี อีกทั้ง เมื่อผู้ฟ้องคดีนำบ้านดังกล่าวออกให้เช่าก็ไม่มีผู้ใดเช่า เนื่องจากปัญหาทัศนียภาพหน้าบ้าน ผู้ถูกฟ้องคดีเห็นว่า เสาซุ้มเทิดพระเกียรติกว้างเพียง ๑ เมตรเศษ แต่ที่ดินผู้ฟ้องคดีกว้าง ประมาณ ๑๐ เมตร ผู้ฟ้องคดียังมีพื้นที่ใช้สอยและจอดรถยนต์ได้อีก ๘ เมตร ผู้ฟ้องคดี จึงไม่เดือดร้อนตามที่อ้าง อีกทั้งผู้ฟ้องคดีไม่เคยมีหนังสือร้องทุกข์กรณีดังกล่าวต่อนายกเทศมนตรีเพื่อบรรเทาความเดือดร้อนเบื้องต้น ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีอ้างว่า ได้ทำทางระบายน้ำ จากตัวเสาลงท่อระบายน้ำแล้ว ผู้ฟ้องคดีปฏิเสธว่า ผู้ถูกฟ้องคดีไม่ได้จัดทำทางระบายน้ำ จากเสาซุ้มพิพาท ส่วนที่ผู้ฟ้องคดีอ้างว่าได้รับความเดือดร้อนอื่น ๆ ผู้ถูกฟ้องคดีเห็นว่า เป็นการคาดการณ์ล่วงหน้าของผู้ฟ้องคดีเอง ผู้ถูกฟ้องคดีอ้างว่า ผู้ฟ้องคดีก่อสร้างบ้านแถว และมีชายคามุงด้วยสังกะสียื่นออกมาจากตัวบ้านเพื่อวางจำหน่ายสินค้าโดยอยู่ห่างจาก แนวเขตถนนสาธารณะ ๕๐ เซนติเมตร ขัดต่อมาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ ประกอบข้อ ๓๖ ของกฎกระทรวง ฉบับที่ ๕๕ (พ.ศ. ๒๕๔๓) ออกตามความ ในพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๔๓ ผู้ถูกฟ้องคดีเชื่อว่าผู้ฟ้องคดีน่าจะทราบการ สร้างซุ้มพิพาทตั้งแต่เริ่มก่อสร้าง แต่ผู้ฟ้องคดีแย้งว่า ผู้ฟ้องคดีย้ายไปอยู่ที่จังหวัดศรีสะเกษตั้งแต่ปี

พ.ศ. ๒๕๓๒ และผู้ฟ้องคดีไม่นิยมเดินทางไกล เนื่องจากอายุมาก จึงไม่มีโอกาสพบเห็นชุมนุมพิพาทหน้าบ้าน ผู้ฟ้องคดีอ้างว่าทราบจากผู้เช่าว่ามีชุมนุมพิพาทเมื่อวันที่ ๒๖ มีนาคม ๒๕๕๖ ผู้ฟ้องคดีจึงติดต่อผู้ถูกฟ้องคดีเพื่อหาแนวทางแก้ไข ได้รับแจ้งจากบิดานายกเทศมนตรีตำบลทับสะแกว่าไม่สามารถแก้ไขให้ได้ ผู้ฟ้องคดีจึงนำคดีมาฟ้องต่อศาล ขอให้ศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่งให้ผู้ถูกฟ้องคดีรื้อถอนชุมนุมเกิดพระเกียรติหรือเสาชุมนุมเกิดพระเกียรติออกจากบริเวณหน้าบ้านผู้ฟ้องคดี

กรณีมีประเด็นที่ต้องวินิจฉัยในเบื้องต้นก่อนว่า ผู้ฟ้องคดียื่นฟ้องคดีภายในระยะเวลาการฟ้องคดีหรือไม่ เห็นว่า แม้ข้อเท็จจริงฟังได้ว่า ผู้ฟ้องคดีมีภูมิลำเนาอาศัยอยู่ในบริเวณใกล้เคียง ซึ่งพอที่จะทราบการก่อสร้างชุมนุมเกิดพระเกียรติของผู้ถูกฟ้องคดี แต่เมื่อผู้ฟ้องคดีอ้างว่าได้ทราบเหตุแห่งการฟ้องคดีประมาณวันที่ ๒๕ มีนาคม ๒๕๕๖ เดิมผู้ฟ้องคดีอาศัยอยู่ในบ้านหลังดังกล่าว แต่ได้ย้ายไปอยู่ที่จังหวัดตรังตั้งแต่วันที่ ๕ กรกฎาคม ๒๕๓๒ จึงให้ญาติอาศัยอยู่ในบ้านหลังดังกล่าวแทน ประมาณปี พ.ศ. ๒๕๕๐ บ้านหลังดังกล่าวไม่มีผู้ใดอาศัยจึงปล่อยให้ร้างไว้ ต่อมา วันที่ ๒๕ มีนาคม ๒๕๕๖ มีผู้มาติดต่อขอเช่าบ้าน ผู้ฟ้องคดีจึงให้บุคคลดังกล่าวเช่า ผู้เช่าได้แจ้งให้ผู้ฟ้องคดีทราบว่าผู้ถูกฟ้องคดีก่อสร้างชุมนุมเกิดพระเกียรติบังหน้าบ้านผู้ฟ้องคดี กรณีจึงเชื่อได้ว่าผู้ฟ้องคดีรู้หรือควรรู้เหตุแห่งการฟ้องคดีเมื่อวันที่ ๒๕ มีนาคม ๒๕๕๖ ผู้ฟ้องคดีนำคดีมาฟ้องต่อศาลวันที่ ๑๗ เมษายน ๒๕๕๖ จึงเป็นการฟ้องคดีภายในระยะเวลาการฟ้องคดีตามมาตรา ๕๑ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ อีกทั้งกรณีความเดือดร้อนเสียหายของผู้ฟ้องคดีตามผลพิพาทนี้ไม่มีกฎหมายกำหนดขั้นตอนหรือวิธีการสำหรับการแก้ไขความเดือดร้อนหรือเสียหายไว้โดยเฉพาะก่อนการฟ้องคดีตามมาตรา ๕๒ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติฉบับดังกล่าว

คดีมีประเด็นที่ต้องวินิจฉัยว่า การที่ผู้ถูกฟ้องคดีก่อสร้างชุมนุมเกิดพระเกียรติบนที่ดินและอาคารของผู้ฟ้องคดีเป็นการกระทำละเมิดต่อผู้ฟ้องคดีหรือไม่ หากเป็นการกระทำละเมิด ผู้ถูกฟ้องคดีจะต้องรื้อถอนชุมนุมเกิดพระเกียรติหรือเสาชุมนุมเกิดพระเกียรติออกไปจากบริเวณหน้าบ้านของผู้ฟ้องคดีหรือไม่ เพียงใด

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า ผู้ถูกฟ้องคดีมีฐานะเป็นเทศบาลตำบลตามพระราชบัญญัติเปลี่ยนแปลงฐานะของสุขาภิบาลเป็นเทศบาล พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งมาตรา ๕๐ แห่งพระราชบัญญัติ

เทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ บัญญัติว่า ภายใต้บังคับแห่งกฎหมาย เทศบาลตำบลมีหน้าที่ต้องทำในเขตเทศบาลดังต่อไปนี้... (๘) บำรุงศิลปะ จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น และวัฒนธรรมอันดีของท้องถิ่น ฯลฯ เห็นว่า การก่อสร้างซุ้มเกิดพระเกียรติของผู้ถูกฟ้องคดีเป็นกรณีที่ผู้ถูกฟ้องคดีใช้อำนาจหน้าที่ในการบำรุงศิลปะ จารีตประเพณี และวัฒนธรรมอันดีของท้องถิ่นซึ่งชอบที่จะกระทำได้ตามมาตรา ๕๐ (๘) แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ แต่การดำเนินการของผู้ถูกฟ้องคดีจะต้องไม่ก่อให้เกิดความเดือดร้อนหรือเสียหายแก่ผู้หนึ่งผู้ใดเกินกว่าที่ควรจะเป็น อย่างไรก็ตาม การดำเนินกิจการตามที่กฎหมายกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของผู้ถูกฟ้องคดีนั้น ผู้ถูกฟ้องคดียังคงต้องดำเนินการให้เป็นไปตามหลักการกระทำทางปกครองต้องชอบด้วยกฎหมาย เป็นต้นว่า การดำเนินกิจการตามอำนาจหน้าที่ต้องไม่ก่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้ใด หรือการดำเนินกิจการตามอำนาจหน้าที่ต้องไม่ก่อให้เกิดความเดือดร้อนแก่ผู้ใดเกินกว่าที่ควรจะเป็นด้วย เมื่อคดีนี้ข้อเท็จจริงปรากฏว่า การก่อสร้างซุ้มเกิดพระเกียรติบริเวณหน้าบ้านผู้ฟ้องคดีได้ก่อสร้างห่างจากแนวเขตที่ดินของผู้ฟ้องคดีประมาณ ๑ - ๒ เมตร โดยซุ้มเกิดพระเกียรติตั้งอยู่มุมที่ดินของผู้ฟ้องคดีในแนวเฉียงทำให้บ้านของผู้ฟ้องคดีถูกบดบังไปประมาณ ๑ เมตร ในขณะที่หน้าบ้านของผู้ฟ้องคดีมีความกว้างคูหาละ ๔.๖๕ เมตร ย่อมเป็นการกีดขวางทางเข้าออกอาคารของผู้ฟ้องคดี ทำให้ผู้ฟ้องคดีได้รับความเดือดร้อนหรือเสียหายเกินสมควรแก่การอยู่อาศัยตามปกติสุข ดังนั้น การใช้อำนาจหน้าที่ของผู้ถูกฟ้องคดีในการก่อสร้างซุ้มเกิดพระเกียรติด้วยคอนกรีตเสริมเหล็กโดยมีฐานเสาบริเวณหน้าบ้านของผู้ฟ้องคดีขนาดกว้างและยาว ๓ x ๒.๕๐ เมตร ตัวเสาขนาดกว้างด้านละ ๑ เมตรตั้งอยู่ห่างจากแนวเขตที่ดินของผู้ฟ้องคดีเพียง ๑ เมตร ย่อมเป็นการกีดขวางบริเวณหน้าบ้านผู้ฟ้องคดีที่จะใช้เข้าออกบ้านผู้ฟ้องคดี และบดบังทัศนียภาพทำให้ผู้ฟ้องคดีได้รับความเดือดร้อนเสียหายเกินกว่าที่ควรจะเป็น จึงเป็นการกระทำละเมิดต่อผู้ฟ้องคดี ส่วนกรณีที่ผู้ถูกฟ้องคดีกล่าวอ้างว่า ก่อนก่อสร้างได้สอบถามประชาชนในบริเวณใกล้เคียงแล้วไม่มีผู้ใดคัดค้าน สำหรับบ้านของผู้ฟ้องคดีช่วงที่ก่อสร้างเห็นว่าเป็นบ้านไม้โดยตลอด ไม่มีผู้อยู่อาศัยจึงไม่ได้สอบถาม และไม่ได้ตรวจสอบชื่อที่อยู่ผู้เป็นเจ้าของบ้าน ก่อนการก่อสร้างซุ้มเกิดพระเกียรติได้มีการรับฟังความคิดเห็นของประชาชนในบริเวณดังกล่าวแล้ว หากผู้ฟ้องคดีหรือผู้แทนผู้ฟ้องคดีได้อาศัยอยู่ในบ้านขณะก่อสร้างและหากมีการร้องขอเชื่อว่าผู้ถูกฟ้องคดีอาจพิจารณาย้ายจุดก่อสร้างเสาซุ้มเกิดพระเกียรติให้ได้ เห็นว่า การรับฟังความคิดเห็นของประชาชนของผู้ถูกฟ้องคดีเป็นเพียงการรับฟัง

ความคิดเห็นว่าควรจะก่อสร้างซุ้มเกิดพระเกียรติในบริเวณดังกล่าวหรือไม่ เมื่อผู้ถูกฟ้องคดีจะกำหนดจุดก่อสร้างตรงบริเวณหน้าบ้านของผู้ฟ้องคดีและเห็นได้ว่าจะเป็นเหตุให้ผู้ฟ้องคดีได้รับความเดือดร้อนเสียหายก็ชอบที่จะดำเนินการเพื่อให้ได้รับความยินยอมจากผู้ฟ้องคดีด้วยการที่ผู้ถูกฟ้องคดีอ้างว่า ผู้ฟ้องคดีหรือผู้แทนของผู้ฟ้องคดีมิได้อยู่อาศัยในบ้านขณะก่อสร้างและหากมีการร้องขอเชื่อว่าผู้ถูกฟ้องคดีอาจพิจารณาย้ายจุดก่อสร้างให้ได้นั้น ผู้ถูกฟ้องคดีจะหยิบยกเหตุที่ผู้ฟ้องคดีมิได้อยู่อาศัยในบ้านขณะก่อสร้างและมีได้ร้องขอให้ย้ายจุดก่อสร้างมาเป็นเหตุมิให้ต้องรับผิดชอบจากการกระทำละเมิดหาได้ไม่ ส่วนกรณีที่ผู้ถูกฟ้องคดีอ้างว่า ผู้ฟ้องคดีก่อสร้างบ้านแถวและมีขายคามุงด้วยสังกะสียื่นออกมาจากตัวบ้านเพื่อวางจำหน่ายสินค้าโดยอยู่ห่างจากแนวเขตถนนสาธารณะ ๙๐ เซนติเมตร อันเป็นการขัดต่อมาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ ประกอบข้อ ๓๖ ของกฎกระทรวง ฉบับที่ ๕๕ (พ.ศ. ๒๕๔๓) ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ นั้น เห็นว่า กรณีดังกล่าวเป็นการกล่าวอ้างว่าผู้ฟ้องคดีปฏิบัติฝ่าฝืนกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคาร ซึ่งเป็นอำนาจหน้าที่ของผู้ฟ้องคดีที่จะต้องพิจารณาดำเนินการตามกฎหมาย ผู้ถูกฟ้องคดีไม่อาจที่จะยกขึ้นเป็นข้ออ้างเพื่อให้พ้นความรับผิดชอบได้

พิพากษาให้ผู้ถูกฟ้องคดีรื้อถอนซุ้มเกิดพระเกียรติและเสาซุ้มเกิดพระเกียรติออกจากบริเวณหน้าบ้านผู้ฟ้องคดีให้แล้วเสร็จภายใน ๑๒๐ วัน นับแต่วันที่คำพิพากษาถึงที่สุด

นายฉัตรชัย นิติกกติ

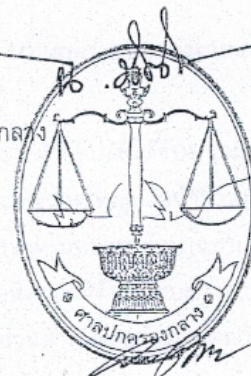
ตุลาการหัวหน้าคณะศาลปกครองกลาง

นายสินธุ์ สินิทธานนท์

ตุลาการศาลปกครองกลาง

นายรัชชัย ยอดมัลย์

ตุลาการศาลปกครองกลาง

ตุลาการเจ้าของสำนวน

ตุลาการผู้แถลงคดี : นายชิน แสงจันทร์

ต้นฉบับ

นายชิน แสงจันทร์ (ตุลาการผู้แถลงคดี)